

ме избѣгалъ и живѣлъ въ Вена, сетнѣ, слѣдъ превземанието на Търново отъ руситѣ, той се завърналъ и веднага билъ избранъ членъ въ градското управление.

Панайотова шура много тълкува за възражданieto на България, за бѣдѣщето на тая страна, сѣщо и за способности на формирането и попълването на опълчението. Роднината на Панайота намира, че Столетовъ направилъ грѣшка, дѣто е оставилъ Корсакова въ Свищовъ; той утвърдява, че централния пунктъ за набора трѣбва да бѣде Търново и че въ най кѣсо време тукъ могатъ се събра подъ знамена отъ 3 до 4 хиляди добри момци. Надвечерь се отбихъ въ лавката и отбрахъ плѣтво зѣбло, тукашно издѣлие, за увиване на нѣщатата си. На самия край на града, видѣхъ дружината, която вървеше по габровския пѣтъ. Вървѣтъ юнашки, съ народни пѣсни. Облѣчени въ два бортни мундире както у нашитѣ моряци, високи ботуши, хубавъ агнешки калпакъ съ зелено дѣно и на челото кръстъ; простичко и хубаво. Въоружени, за съжаление, съ пушки шаспо. Тия пушки, до колкото знаѣхъ, сѣ купени отъ славянския комитетъ изъ Прусія.

2-ий юлий.

Прѣдставямъ си распортитѣ, и сетнѣ цѣла сутрина се лутамъ изъ града, разглѣждахъ живота на улицата, който е тукъ въобще, а сега най повече, развитъ. По нѣкадѣ сно вѣтъ синоветѣ на Израила, облѣчени въ звание на комисииери по работитѣ на различни хлѣбни, сѣхарни, винни и т. н. подряци. Съ удивление гледамъ, че всичкото продоволствие на войската тѣй сѣщо, както и въ Севастополска война, се намира въ рѣцѣтъ на иудеитѣ. Днесъ узнахъ, че съществува богата еврейска фирма «Когана, Горвица et comp.», която се ползувала даже отъ покровителството на щабъ и останахъ положително смаянъ отъ тия слухове. Излѣзохъ вѣнъ отъ града, къдѣ главната кватира, въ и тукъ тѣжчина и прахъ; стигвамъ до маркитанскитѣ шатри, въ които се гостяватъ ординарцитѣ, адѣютантитѣ и тия, които се намиратъ при Великия Князь, а тѣй сѣщо всички ония, кои-